

διομάζει τὴν πόλην.—Στ. 2, Γάρ καὶ οὗτοι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ, Γάρ οὗτος.—Στ. 26, Πᾶν τὸ τοιοῦτον.] Ἐκ ΔΓ προτείληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 27, Πλεῖστον καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδήμει.] ΉΔ, ΑΤ, Πλεῖστον καὶ ἐκ πλειόνων ἐπεδήμει. Άι πρὸ τοῦ Νερομακοῦ ἐκδόσεις φέρουσι, Πλεῖστον, ὅπερ αὐτὸς διορθῶν ἔτρεψεν εἰς τὸ οὐδέτερον ἐνικόν Πλεῖστον· ήμεν δ' ἐδοξεῖ τρεπτέον εἶναι μᾶλλον εἰς τὸ πληθυντικόν οὐδέτερον. Τρέπειν δ' ἐπάναγκες δεῖν φέρειν καὶ τὸν ἐνεγώτε τοῦ ρήματος σις τὸν παρατατικὸν, διὰ τὸν ἔτερον παρατατικόν, Ενομένετο· ὁ γάρ νοῦς, Οσῷ πλεῖστον ἔτην καὶ ἐκ πλειόνων πόλεων ἡ γωρῶν ἐπεδήμει, τοσῷδε μεῖζον ἐνομένετο καὶ τὸ ὄφελος.

ΣΕΛΙΔ. 193, στ. 1, Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.—Στ. 5, Προσέλαβε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσέλαβετο.—Στ. 24, Δυοκαίδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δώδεκα.

ΣΕΛΙΔ. 194, στ. 10, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων χάρει· τῶν δ' ἀναθημάτων τὰ μὲν κ. τ. λ.] Ἐκ τοῦ Γεμίσου Πλήθωνος (ἴδ. τὰς Γαλλ. σημ. tom. III, pag. 458, not. 2) ἡ σίξις, καὶ ἐκ μέρους ἡ γραφὴ, ΑΤ, Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν χρημάτων δὲ χάρει τῶν ἀναθημάτων τὰ μέν. ΔΓ (οὐ χείρων τῆς διορθώσεως),... χρημάτων χάρει, καὶ τῶν ἀναθημάτων τὰ μέν. Οὐ νοῦς, Τὰ μὲν χρήματα πάντα ἀφῆρεν τὸ ἱερὸν· ὡν δ' εἶχεν ἀναθημάτων τὰ μὲν ἥρται κ. τ. λ. Ἐτεραὶ γάρ τὰ χρήματα τῶν ἀναθημάτων, ἡ δῆλον καὶ ἐκ τοῦ Παυσανίου (γ', 23), τοῦ ἐν Δήλῳ ἵεροῦ τὴν σύλλογον ιερορεῦντος ἐκείνου· «Κατασύρας πολλὰ μὲν ἐμπόρων χρήματα, ο πάντα δὲ ἀναθήματα».—Στ. 14, Οὐδὲν δέ τοι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, Ι, 404.—Στ. 19, Επινοοῦσιν.] ΔΓ (σχεδὸν ἐξετηλος), ἔπονοοῦσιν.—Στ. 22, Ὅπο τούτων.] Οὗτοις ἀνεπλήρωσα τὸ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι καὶ ἐν τοῖς ἀντεγράφοις κενὸν διάτημα ἀναφέρεται δὲ εἰς τὸν Όγόμαρχον καὶ τὸν Φάῦλλον. Τὰ ἔξης δὲ κενά κατέλιπον, ὥσπερ καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ.—Στ. 26, Ἐπὶ τῶν ὄλλων, οἵτις οὐ προσῆκε τὰ παλαιά.] Εξ εἰκασίας κάνταῦθεν ἀπήρτισα τὰ κολοβά, οὗτοις ἔχοντας ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, Ἐπὶ τῶν ὄλλων οὐ... ὥκοις τὰ παλαιά.

ΣΕΛΙΔ. 195, στ. 5, Πετέσθαι.] ΉΔ (κατὰ χρόνον ἀόριστον), ΑΤ, Πέτεσθαι (ἐνεγώτος). ΔΓ, Φυγεῖν· ὅπερ ἔσικεν ἐξῆγησις εἴναι τοῦ Πετέσθαι, ὄρθως κατὰ μεταφορὰν λεγομένου ἐπὶ τῆς δρομίας ἐκφυγῆς, οἷαν εἰκός ἐσι φεύγειν τοὺς ὑπὸ σεισμοῦ καταχωσθῆναι μέλλοντας. Δέγει δὲ καὶ ἡ συνήθεια παραπλησίως ἐπὶ τῶν τοιούτων, Ἐπέταξεν ἐξω.—Στ. 22, Ἀγκρουσις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,

Άνακρουστες. Δῆλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔχομένου (Άμπειρα, ἀντὶ τοῦ Άνάπειρα) γυνήσιον εἶναι τὸ Άγκρουστες.

ΣΕΛΙΔ. 196, στ. 1, Άγκρουστες.] ΉΔ (ἴνα συνάδῃ τῇ ἀνωτέρῳ γραφῇ), ΑΤ, Άνακρουστες.—**Στ. 3, Επιπαιανισμόν.**] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Επιπαιωνισμόν. Εὐβεβλήσθω τοῖνυν τῶν Ἑλληνικῶν Λεξικῶν ὁ Επιπαιωνισμός, ταύτη μόνη τῇ κακῇ γραφῇ τοῦ Στράβωνος μαρτυρούμενος, καὶ εἰσήχθω εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν ὁ Επιπαιανισμός.—**Στ. 5, Οδεν.**] Προσέθηκα τὴν λέξιν ἐκ τῆς ἀρχαίας Λατινικῆς μεταφράσεως unde ἡν ἀγνοήσας ὁ Κασωβῶν προστέθει τὸ, Ως. Τὸ δὲ ιαμβεῖζειν Ήσύχιος ἐξηγεῖται λοιδορεῖν, κακολογεῖν.—**Σύριγγας.]** ΉΔ, ΑΤ, Σύρεγγες.

ΣΕΛΙΔ. 197, στ. 4, Τοὺς ἀνδρώπους ἀποτρέποντα τῶν ἀνημέρων κ. τ. λ.] ΉΔ, ΑΤ, Τοὺς ἀνδρώπους ἀπό τε τῶν ἀνημέρων.—**Στ. 14, Καίειν.]** ΉΔ, ΑΤ (ἀπόπου), Καὶ ἀστ.—**Στ. 20, Τύπου.]** Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Τόπου.

ΣΕΛΙΔ. 198, στ. 1, Εἴκης.] ΉΔ, ΑΤ, Εὖ ἀρχῆς.—**Στ. 2, Όπισθεν... ὁ Μάραθος.]** Στεγμαῖς διεῖληφα τὸ χωρίον, ἐμφῆναι βουλόμενος παραβεβλέψαι τι ὑπὸ τῶν ἀντεγραφίων. Τί γάρ βούλεται τὸ, Όπισθεν, ἐνθάδε, χαλεπὸν, ἢ μᾶλλον ἀδύνατον συνιδεῖν.—**Στ. 3, Μυχός.]** Οὐ ἀνωτέρω (σελ. 178) ἐμνημόνευσεν.—**Στ. 4, Άβαλ.]** Άς ἐν τοῖς έξης (σελ. 230), Άβαν ἐνικῶς καὶ βαρυτόνως ἐρεῖ, κατὰ τὸ Πλάταια καὶ Πλαταιαῖ. Τῶν Άβων δὲ τὸν τόπον κατέχει νῦν κώμη, Μόδις καλουμένη, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος.—**Στ. 5, Άμβρυσος.]** Ή νῦν Δίσομο καλουμένη.—**Στ. 6, Καὶ ἡ Μεδεῶν, ὄμώνυμος τῇ Βοιωτικῇ.]** ΑΤ, Οὐδὲ ὁ Μεδεῶν ὄμώνυμος τῇ Βοιωτικῇ.—**Στ. 9, Θουκυδίδης.]** Εὖ τῇ Συγγραφῇ (β', 29).—**Στ. 12, Δαυλάν.]** Τὴν εἰσέτει καὶ νῦν οὕτω καλουμένην.—**Στ. 13, Οἱ Κυπάρισσον ἔχον.]** Εὖ τῆς Ἰλιάδος, β', 519. Τὴν δὲ Φωκικὴν Κυπάρισσον ταύτην ὁ Παυσανίας (i, 36), τὴν αὐτὴν εἶναι οἴεται τῇ Άντικερρᾷ. Εὗτι δ' οὖν (φασίν) ἡ νῦν καλουμένη Άραχόβα. Σκοπητέον ὄμως, μήποτε ἡ Άραχόβα, οὐχ ἡ πάλαι Κυπάρισσος ἔσιν, ἀλλ' ὁ Ερωχὸς, Φωκικὴ πόλις, μία τῶν ὑπὸ Σερέπου καταπροσθεισῶν, ὡς φησιν ὁ Παυσανίας (i, 3).—**Στ. 16, Πανοπεύς.]** Οὐ τῶν ἐρειπίων πλησίον κείται νῦν ἡ κώμη Άγιος Βλάστος καλουμένη, κατὰ τὸν Μελέτιον.

ΣΕΛΙΔ. 199, στ. 6, Εἴδ' Υάμπολις μετὰ ταῦτα ἐκλήθη... τῆς ἐν Παρνασσῷ Υάμπολεως.] Συγκέχυται ταῦτα, ὡς' ἄλλους ὅλλας ἐπι-

εκλέσθαι διορθοῦσθαι τε καὶ ἔξηγεῖσθαι περὶ ὃν ὁ βουλόμενος ἐπίτω τὰς ὑποτεταγμένας ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐκδόσεσι καὶ τῇ Γαλλικῇ μεταφράσαι σημειώσεις. Ἰσ.γρ. Εἰδ³ Τάμπεια, ἡ Τάμπολις μετὰ ταῦτα ἐκλήθη... τῆς ἐν Παρνασῷ Ταμπειας. Σώζεται δὲ καὶ μέχρε δεῦρο τὸ τῆς Ταμπόλεως ὄνομα.—Στ. 9, Ταμπόλεως.] ΔΓ, Τάμπειας.—Στ. 19, Σταδίου;.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Σταδίου.—Στ. 22, Τοῦ Ήδυλίου ὄρους] Οὐτως ἀνεπλήσσεται τὸ κολοβῶς φερόμενον ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων Τοῦ η... ὄρους. Ἰδε τὰς ὑποτεταγμένας τῇ Γερμανικῇ ἐκδόσει σημειώσεις.—Ἀπολείποντι.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Απολεῖπον.—Τῶν ἀν... ὄρων.] Τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κολοβῶς φερόμενον, οἱ μὲν οὗτοις ἀπαρτίζεται ἐπεβάλλοντο, Τῶν αὐτῶν ὄρων, οἱ δὲ, Τῶν Ἀνεμωρειῶν (τουτέστι τῆς μικρῷ πρόσθεν ἐνικῶς ρηθείσης πόλεως Ἀνεμωρείας), καὶ ἄλλοι ἄλλως.—Στ. 26, Οἱ τε Λελαιαν.] Έκ τῆς Ἰλιάδος, β', 523.

ΣΕΛΙΔ. 200, στ. 1, Τὸ δ' Ήδύλιον.] Εξ ΕΔ (ἴνα συνάδη δηλούντει τοῖς μικρὸν ἀνωτέρῳ), ΑΤ, Τὸ δὲ Δαύλειον.—Στ. 7, Καὶ τε.] Έκ τοῦ σχολιάσαντος τὸν Αρατον (Φαινομ. 46), ΑΤ, Καὶ δέ.—Στ. 13, Απόλλωνιχ.] Τῇ νῦν καλουμένῃ Η ο λλίνα.—Ἐπιδάμνω.] Τῇ μετονομασθείσῃ Δυρράχειον, ἐξ οὐ τὸ νῦν ὄνομα Δουράτσο (Durazzo).—Στ. 17, Ἐπὶ τό.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐπὶ τῷ.—Στ. 23, Εσχίζοντό ποτε ἐφ' ἐκάτερα.] ΗΔ, ΑΤ, Σχίζονται ἐφ' ἐκάτερα. ΔΓ, Σχίζονται ποτε ἐφ' ἐκάτερα.

ΣΕΛΙΔ. 201, στ. 7, Βοιωτική.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιωτική.—Στ. 9, Όποῦς.] Ή νῦν καλουμένη Πουντονίτζα, καθά φησι Μελέτιος.—Στ. 10, Τὸ ἐπὶ τῷ.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸ ἐν τῇ.—Στ. 15, Μητρόπολις Λοκρῶν εὐθυνόμων Όποσις κεύθει.] ΗΔ, ΑΤ (ἐν ἐνὶ μόνῳ σίχῳ), Μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει ὄμοι Όποσις· ὅπερ ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψεν (έξ ΕΔ), ἀντὶ τοῦ ἐν ταῖς προτέροις ἐκδόσεσι φερομένου, Μητρόπολις Λοκρῶν πεύθει Όπουντία. ΔΓ, Μητρόπολις Λοκρῶν κεύθει νόμων Όποσις. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφον κολοβῶς, Μητρόπολις Λοκρῶν ΘΥΝΟΜΩΝ Όποσις· ἀνδ' οὐ ἔτερα, ΙΘΥΝΟΜΩΝ, καὶ ἄλλα, ΕΓΘΥΝΟΜΩΝ, ἐκάτερα ὄρθως· εἰσὶ γάρ οἱ ιδιόνυμοι, ή Εὐθυνόμοι οἱ αὐτοὶ τοῖς συντομώτερον λεγομένοις, Εὐνόμοις, τουτέστι τοῖς ὑπὸ μικρίων νόμων κυβερνομένοις· δὲ καὶ Πένδαρος διδόλωκε (Ολυμπ. 9', 25), περὶ τῆς Όπουντος πόλεως αὐτῆς ταύτης τὸν λόγον ποιούμενος, ἦν φησιν, ὅτε

Σώτειρα λέλογχεν
Μεγαλόδεξος εὐνομέτοι.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γραφῆς δεῖν δ' ἔγνων φυλάξαι εἰς ἀπαρτισμὸν τοῦ νοήματος καὶ τὸ ρῆμα, Κεύθει, ὅπερ ἀρχὴν τρίτου σέχου ἐπάνταγκες ἔποιει.—Στ. 15, Τῆς Θαλάττης.] Ἐκ ΔΓ προσειληφει τὸ ἄρδρον.—Στ. 16, Κῦνος.] Ισως τὸ ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Γαετάγου Πάλμικ σπριτιούμενον Εἴκενον (Eckinu).—Στ. 19, Αἰδηψόν.] Ής καὶ Πλούταρχος (Περὶ φιλαθληρ. § 17, καὶ Συμποσιακ. δ', 4) μνημονεύει. Καλεῖται δὲ νῦν Δηψός.—Τὰ Ήρακλέους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦ Ήρακλέους.—Στ. 21, Οἰκησι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ωκησιθαι.—Στ. 23, Άταλάντη.] Η νῦν Ταλάντη, κατὰ τὸν Σοφικὸν, ἡ Ταλαντούησι, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 27, Οἱ Πάτροκλοις.] Ἐκ ΔΓ προσειληφει τὸ ἄρδρον.

ΣΕΛΙΔ. 202, στ. 7, Εἴκης δέ.] Ἐκ ΔΓ προσειληφει τὸν σύνθεσμον.

—**Στ. 12, Κυνηίδες.]** Αἱ νῦν Ερετία (Eretia), ὡς γέ φησιν ὁ Πατρίκιος. —**Στ. 15, Εἰκοσαζαδίῳ.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴκοσις ζαδίων. —**Στ. 20, Θρόνιον.]** Τὸ νῦν Παλαιόκαστρον λαγόμενον, κατὰ τὸν Μελέτιον. —**Στ. 21, Βοάγρεις.]** Κατὰ τὸν Μελέτιον, ὁ κοινῶς νῦν καλούμενος Γαβριᾶς, βαροβάρω μεταθίσει καὶ συγχύσει τῶν ιοιχείων. Ἐτεροι δ' αὐτὸν καὶ νῦν, ὡς καὶ πάλαι, Βοάγρειον, ἡ Βοαγρίαν καλεῖσθαι φασι. —**Στ. 26, Ελάττοσι δὲ μικρῷ.]** Ἐκ ΔΓ προσειληφει τὰς τρεῖς λέξεις, σημειώσας καὶ τὸ μετ' αὐτὰς ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κενὸν διάτημα.

ΣΕΛΙΔ. 203, στ. 2, Οἰκεῖται... τι πεδίον καὶ καλοῦσιν οὗτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῷ τόπῳ εὐήροτος γάρ ἐστι. Οὐδὲ ἡ ἔξης δὲ Βῆσσα. ἔτει, δρυμώδης τις τόπος οὐδὲ αἱ Αὐγειαὶ, ὡς τὴν χώραν ἔχουσι Σκαρφιεῖς. Ταύτην κ. τ. λ.] Οὗτως διεσκεύασα τὸ χωρίον (μετὰ μὲν τὸ Οἰκεῖται κενὸν καταλείψας διάσημα, καθάδεικνυται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, προσθεῖς δὲ τὸ Αὔγειτε ἐξ αὐτοῦ Όμήρου, καὶ τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου καὶ τοῦ Εὐζανίου) ΑΤ, Οἰκεῖται ἔξης δὲ Βῆσσα τὶ πεδίον καλοῦσι δὲ οὗτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τῷ τόπῳ δρυμώδης γάρ ἐστι. Ταύτην κ. τ. λ. (Ἴδε τὰ διά μακρῶν σημειωθέντα ἐν τῇ Γαλλ. μεταφρ. tom. III, Éclaircissement. pag. 173-178). —**Στ. 7, Νάπη... ἡν Έλλανικος ἀγνοῶν Λάπην ὄνομάζει.**] Οὐχ Έλλανικος, ἀλλ' Έλλανικου ἡμαρτημένα ἀντίγραφα, οἵς εἰκὸς ἐντυχεῖν τὸν Στράβωνά· ὁ γάρ Βυζαντίος Στέφανος Νάπην γράφει, αὐτὸν τὸν Έλλανικον παρεχόμενος μάρτυρα. —**Στ. 11, Τάρφη... ἀπὸ τοῦ δάσους ὠνόμαζαι.**] Τάρφη γάρ τὰ πυκνά καὶ δασέα λέγεται, κατὰ τὸ (Ιλιάδ. ε, 555), Βαθείης τάρφεσιν

ὑλης.—Στ. 12, Εὐκαρπον καὶ εὐδενδρον.] Τί διαφέρει τὸ Εὐκαρπός τοῦ Εὐδενδρος, ἐξηγησάμενα διὰ μακρῶν ἐν ταῖς εἰς Ἰπποκράτην (Περὶ ἀέρ. ὑδ. τόπ. Μέρ. Β, σελ. 204) Γαλλεῖ γεγραμμέναις σημειώσεις.—Στ. 19, Δοκρῶν.] Ἐκ τῆς ἱλεάδος, β', 535.—Στ. 20, Άλλ' οὐδὲ ὑπὸ τῶν ἄλλων τεθρύλληνται ποιητῶν.] ΉΔ, ΑΤ, ἐν τοῖς ἀντιγράφοις φερομένου (οὐδεμίᾳ γάρ τῶν πρὸ τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεων φέρει τὰς ἐπτὰ ταύτας λέξεις), Άλλ' οὐποτε ἄλλων τεθρύληταις (ἄλλ. τεθρύληται) πολλῶν. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ καὶ διορθώσει ἔτερον Στράβωνος (Μέρ. Γ, σελ. 187) χωρίου παραλληλον τόδε, «Οἱ μὲν οὖν ποιηταὶ τὴν Σιδόνα τεθρύλον λήκασι μᾶλλον [τῆς Τύρου]. Οὐμηρος δὲ οὐδὲ μέμνηται τῆς Τύρου».

—Στ. 22, Ναύπακτος.] Η βαρβάρως ὄνομασθεῖσα Νέπαυτος πρώτου, κατά τὸν Νέγρου, ἐπειτα βαρβαρωτέρως, Δέπαυτος, κατά τὸν Σοφιανόν.

ΣΕΛΙΔ. 204, στ. 6, Μολύκραια.] Η νῦν Καυρολήμυη, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Στ. 7, Άντιρριον.] Κατὰ τὸν ὄνομαζόμενον νῦν τόπον château de Romélie.—Στ. 8, Άμρισσα.] Ταύτην δὲ ἔφαμεν (ἀνωτέρ. σελ. 193) κατὰ μέν τινας εἶναι τὸν νῦν Σαλώναν, καθ' ἑτέρους δὲ, τοὺς Λαμπτηνούς.—Στ. 9, Καὶ Οἰχνθεια ὃς καὶ Εὐπάλιον Δοκρῶν εἰσιν.] Λείπουσιν αἱ ἐπτὰ λέξεις αὗται ἐν ἀπάσαις ταῖς ἐκδόσεσι παρειληφταὶ δὲ αὐτὰς ἐξ ἀντιγράφων, πλὴν τῶν τμήμασι τετραγώνου διειλημμένων [Καὶ Οἰχνθεια], ἀς προσέθηκα ἐξ ἑτέρων εἰκκεσίκς, ην πισοῦται ὁ τε Παυσανίας (i, 38), μετὰ τὴν Άμρισσαν καταλέγων τὴν Οἰχνθειαν, καὶ ὁ Πλίνιος (lib. IV, 2) πρὸ τῆς Εὐπαλίας τιθεὶς αὐτὴν. Ο δὲ Πτολεμαῖος (δὲ ἀντιγραφίων ἵστις ἀμαρτίαν) Εὐανθίαν αὐτὴν ὄνομάζει.—Στ. 16, Αἰνιάνες.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Αἰνιάνες συγχεῖται.—Οἱ τὴν Οῖτην ἔχοντες.] Εἴ διορθώσεωφ τοῦ Κασωβῶνος, ΑΤ, Οἱ ταύτην ἔχοντες.—Στ. 17, Οὐκήσαντες.] ΔΓ, Οἰκίσαντες.—Στ. 19, Βοῖον.] Εἴ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Βόιον.

ΣΕΛΙΔ. 205, στ. 7, Έπικρατείχ.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Έπιειρατείχα.
—Στ. 13, Μετ³ Άμυνάνδρου τοῦ Βασιλέως.] Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Μετ³ Άμυντου βασιλέως. ίδ. τὰς Γαλλ. σημειώσεις.—Στ. 14, Δεκανατεῖχον.] ίσ. γρ. ίδια κατεῖχον.—Στ. 19, Τούτου δέ.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Τούτου δή.

ΣΕΛΙΔ. 206, στ. 12, ή διεξεισι.] Εἴ τοῦ Γερμίσου Πλήθωνος, ΑΤ, Άς διεξεισι.—Στ. 15, Σπερχειῶ.] Εἶλλάδα νῦν καλεῖσθαι ὅπῃ τὸν Σπερχειὸν ὁ Μελέτιος (σελ. 537), ή μᾶλλον, ὡς ἀλλαχοῦ.

(σελ. 384) ὄρθιότερον λέγεται, Ποτάμις τῆς Ἑλλάδος. Οὐδὲ προσί-
ησιν, ὅτι ὁ Σπερχειός, Σαλαμβρία ὄνομάζεται ὑπὸ τοῦ Στρά-
βωνος, διαγραπτέου ἐσὶν ἐκ τῆς Γεωγραφίας αὐτοῦ, ὡς παντάπασιν
ἄλλοτριον τοῦ Στράβωνος.—Στ. 19, Συμβάλλοντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Συμβάντα.

ΣΕΛΙΔ. 207, στ. 3, Καὶ ἔτι τὴν Δημητριάδα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
Καὶ τὴν Δημητριάδα.—Στ. 6, Εἰλεύθερα.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τε-
λευτᾶ.

ΣΕΛΙΔ. 208, στ. 20, Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι, καὶ τῶν Ἡπει-
ρωτῶν Ἀθαμάνες.] Ἰσως ἐγέγραπτο, Ἀκαρνᾶνες, καὶ τῶν Ἡπει-
ρωτῶν Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀθαμάνες (ἴδι. τὴν Γαλλ. μετάφρασ-
τον. III, Eclaircissement. pag. 200).

ΣΕΛΙΔ. 209, στ. 2, Πηνειός.] Οὐνυ Σαλαμβρία καλούμενος.
—Στ. 7, Κατὰ τὰ νῦν... ἀποσχίσαντος.] Τοῦτο μὲν ἐκ ΔΓ, ΑΤ,
ἀποσχίζοντος. Τὴν δὲ πρόδεισιν, Κατὰ, αὐτὸς προσέθηκε. Τὰ
δὲ πολυθρύλλητα Τέμπη, νῦν Μπαμπά καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος.
—Στ. 23, Ἰζιαώτις.] Οὗτος ἐγράψας διόλου τὴν Θετταλικὴν Ἰζιαώτε-
δα, ΑΤ, Εἰςιαεώτες· καὶ ἐνθάδε μὲν αὐτὸς διορθώσας, ἐν δὲ τοῖς
ἔξης (σελ. 219) τοῖς ἀντεγράφοις ἀκολουθήσας. Εἰ γάρ καὶ μόνη δια-
λέκτῳ διαφέρει τὸ Ἰωνικὸν Ἰζια (οὗτον ἡ Ἰζιαώτις) τοῦ Ἐζία (οὗτον
ἡ Ἐζιαώτις), ἐξεικησεν ὅμως, καθά φησιν ὁ Βυζάντιος Στέφανος
(λέξ. Ἰζιαεα), τὴν μὲν ἐν Θετταλίᾳ διά τοῦ τε προφέρεσθαι, τὴν δὲ
τῆς Εύβοιας ἀδιαφόρως καὶ διά τοῦ τε καὶ διά τοῦ τε. Προσμαρτυρήσετε
δὲ τούτους καὶ ὁ Παυσανίας (ζ, 26), λέγων, «Ἐπεὶ κατ' ἐμὲ ἥσαν
» ἔτι, οὐδὲ οὔρεὸν τὴν ἐν Εύβοιᾳ τῷ ὄνοματι Ἐζιαίνη ἐκάλουν τῷ
» ἀρχαίῳ ν.

ΣΕΛΙΔ. 210, στ. 2, Καὶ τινα.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸν σύνθε-
σμον.—Στ. 9, Ὅσσοι κ. τ. λ.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 681.—Στ. 15,
Στρατιῶτες.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείκες.—Στ. 16, Αὐτῶν.] ΔΓ (οὐκ ἀπί-
θανος), Αὐτόν.—Στ. 21, Τοῦτο δῆ.] Ἄμεινον ἀν γράφοιτο, Τοῦτο
δέ.—Στ. 24, Ναῖον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 484.—Στ. 26, Ολίγων
ἐπιειάτης καὶ ρήτωρ ἐπεσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ολίγων ἐστὶν ἐπι-
ειάτης, καὶ ρήτωρ ἐπεται.—Στ. 27, Τὰ δ' ἐπη.] Ἄμεινον ἀν
λέγοιτο, Τὰ γάρ ἐπη, καθάπερ ἡρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατῖνος
μεταφραστής.—Στ. 29, Μύθων.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ι, 443.

ΣΕΛΙΔ. 211, στ. 2-5, Ἀργος... τὸ τῶν Θετταλῶν πεδίον οὗτος
ὄνοματικῶς λεγόμενον.] Τούτων τὸν νοῦν οὐκ ἔξει θηράσσεσθαι, μὴ

παραβαλόντας οις ἀνωτέρω (σελ. 119-123) Στράβων εἴρηκε περὶ τῶν διαφόρων τῆς λέξεως Ἀργούς σημασιῶν. Εἶλεγε δὲ, ὅτι Ἀργος ἐκάλεστο οὐ μία μόνον τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων, ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ Πελοπόννησος, ή καὶ μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Ἀργος Ἰασον, ή Ἀχαϊκὸν ἐλέγετο· καὶ αὐτὴν δὲ ἡ Θετταλία Ἀργος Πελασγικὸν ὄνομαζετο· καὶ ἔτι κοινότερον ή σύμπασα Ἑλλὰς τῷ τοῦ Ἀργούς ὄνοματι ἐδηλοῦτο· προστίθεται δὲ (σελ. 125) τελευταῖον, ὅτι Ἀργος καὶ τὸ πεδίον ἐκάλουν Μακεδόνες τε καὶ Θετταλοί. Εἰκ τούτων οὖν δῆλον, ὅτι ἐπει μὲν τῶν προτέρων τεσσάρων σημασιῶν τὸ Ἀργος κυριωνυμίκον ἦν, ταῦτον εἰπεῖν ὄνοματικὸν, ἐπεὶ δὲ τῆς τελευταίας προσηγορικὸν, ὥσπερ καὶ ἡ λέξις Ἡπειρος, προσηγορικῶς μὲν τὰς ἀντιδιασταλομένας ταῖς νήσοις μερίδας τῆς γῆς ἐκφαίνει, ὄνοματικῶς δὲ ἡ κυρίως, τὴν ὄριζομένην ἐκ μέρους τῷ Ἰονίῳ πελάγει χώραν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Στράβων ἔκει περὶ τοῦ Ἀργούς τοῦ σημαντίνοντος ἀπλῶν πεδίου, κατά Μακεδόνας, ή Θετταλούς· ἐνταῦθα δὲ, οἷον διορθωμένος τοὺς οὗτως ἐξηγησαμένους τὸ Ἀργος, οὐ φησιν ἄπαν πεδίον ἀπλῶς (οἱ ἐξι προσηγορικῶς) ἀργος λέγειν τοὺς Θετταλούς, ἀλλ' ὄνοματικῶς καὶ κυρίως τὸ Θετταλικὸν πεδίον, τουτέστι τὴν Θετταλίαν.

— Στ. 7, Τῇ Ἑλλάδε τῇ καὶ Ἀχαιᾳ, ταύτην.] Τὸ μὲν Ταύτην ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτας· προσέθηκα δῷ αὐτὸς τὸ δεύτερον ἀρθρον, ἵνα μέχι ἀντὶ δύο λέγῃ χώραν, τρισὶν ὄνόμασι, κατά γε τὴν τινῶν δόξαν, καλουμένην, Ἑλλάδα, Φθίσν καὶ Ἀχαιαν. Πιεσοῦται δὲ τοῦτο Στράβων ἐν τοῖς ἑξής (σελ. 213), λέγων, «Καὶ ἡ χώρα δὲ Φθιῶτις καλεῖται» καὶ Ἀχαικὴν, καὶ αὐθις (σελ. 214), «Ἀχαιοὶ δῷ ἐκκλοῦντο οἱ Φθιῶται πάντες». — Στ. 11, Οἱ τ' εἶχον.] Εἰκ τῆς Ἰλιάδος, β', 685.—Στ. 13, Φεῦγον.] Εἰκ τῆς αὐτῆς, ι, 478.—Στ. 16, Άν' Ἑλλάδα.] Εἰκ τῆς Οδύσσειας, λ', 496.

ΣΕΛΙΔ. 212, στ. 3, Ο δὲ Ἐνιπεύς.] Οὐ ἀνωτέρω (σελ. 109) ἔνεσέα γράφεσθαι ἐλεγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Ἐνιπέως. Ήσύχεος δὲ διὰ τοῦ λόγου δευτέραν συλλαβήν, «Ἐνιπεύς, οὐ οἱ Ἐνιπεύς ποταμός» καὶ ὑποβάς, «Ἐνιπεύς, ποταμός Θεσσαλίας». Ο δὲ Ἐτυμολόγος (σελ. 342) καὶ τοῦνομα ἐξηγεῖται γελοίως· «Ἐνιπεύς πεύς, ὄνομα ποταμοῦ» ἀπὸ τοῦ Ἐνιπή, η ἀπειλή· καὶ γάρ οὗτος οὐ ὁ τόπος (γρ. οἱ ποταμὸς) σύγριος ἐξι, καὶ ἀπειλοῦντι ἔστιν οὐ. — Στ. 15, Εἴδετε δέ.] Εἰκ τῆς Ἰλιάδος, υ', 685.—Στ. 18, Πρὸ Φθίων.] Εἰκ τῆς αὐτῆς, υ', 693, 699-700.—Στ. 26-29, Τὸ δὲ πλάτος... κόλπου.] Διεπούσας ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι τὰς ὄχτων καὶ εἴκοσι

ταύτας λέξεις προσέθηκα ἐξ ἀντιγράφων τὰς πλείστας, ὅλης δὲ τινας ἐξ ΕΔ. Τὸν δὲ ἐν ἀρχῇ σύνδεσμον ἀξερίσκοις διεῖληφε, ὡς κακῶς πλευράζοντα.

ΣΕΛΙΔ. 213, στ. 7, Οἱ τ' ἄλον.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 682. — **Στ. 13, Τὴν ἄλον.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τὸν ἄλον. — **Στ. 15, Θεοί** εἰσιν αἱ Φειδώτιδες.] Άλις ερων Φειδεππόπολες κληθεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἐξαγροποδίσκου αὐτᾶς Φιλίππου, Μάκεδόνων βασιλέως, ὡς φησιν ὁ Πολύδηος (ἐ, 100). Καλοῦνται δὲ νῦν Ζητοῦντες. — **Στ. 17, Ή φυλάκη ἡ.]** Ἐκ ΔΓ προσέληφε τὸ δεύτερον ἀρθρον. — **Στ. 28, Καὶ ὁ Ποικτής δέ.]** Ἐκ τοῦ Γερμίσου Πλήθωνος προσέθηκε τὸν δεύτερον τῶν συνδέσμων.

ΣΕΛΙΔ. 214, στ. 2, Δρυοπικοῦ δρους, τοῦ καλουμένου... πρότερον.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ προσέθηκε τὰς πέντε λέξεις ταύτας, σημειώσας στρυμαῖς καὶ τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κείον διάχτημα. — **Στ. 4, Αὐτῶν.]** Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτῆς. Εἶτέρα ΔΓ, Αὐτῶν τε. — **Στ. 8, Εἴ τε τοῦ τρέφειν.]** Προϋπονόει ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀνωτέρω Δηλοῖ, τουτέστι, δηλοῖ ὁ Ποικτής. — **Στ. 13, Τῷ Πηλεῖ.]** Τοῦδε ὁ Γερμίσος πολλαῖς λέξεσιν ηὑημένον οὕτως ἔξηνεγκε. Τῷ πατρὶ Πηλεῖ, τῶν Αἰγαίου τῶν πρότερον (ἄλλο ἔτι πρότερον) Μυρμεδόνων κεκλημένων. — **Στ. 15, Λπὸ Μαλιέων.]** Προσέθηκε τὴν πρόθεσιν ἐκ τοῦ Γερμίσου (Ιδ. τοῦ δευτέρ. τοῦδε Μέρ. τὰ Πρὸς τὸν ἀναγνώτ. σελ. β'). — **Στ. 18, Λιωσθέντης τε.]** Ἐκ ΔΓ προσέθηκε τὸν σύνδεσμον. — **Καὶ Λεονυάτος.]** Εἴξηλειψα τὴν δε' ἀντιγραφίαν ἀβλεψίαν παρεισθῆσαν περὶ Λεωσθέντους ἀντίφασιν (ὅτι ἦν ἐταῖρος Ἀλεξάνδρου ἀμφὶ καὶ σρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξανδρον πολέμῳ), προσθεῖς τὸ Λεονυάτου δύομα, ἐξ ὧν ἰσορήκασιν ἔτεροι. Ιδε διόδωρ. Σικελιώτ. ιη, 13-15, Αὲλικν. Ποικ. ιε. ιη, 3, καὶ Iustin. libr. XIII, cap. 6, § 12-14. — **Στ. 20, Θαυμακούς.]** Σώζει νῦν τοῦνομα, Θαυμάκο γραφομένη ἐν τοῖς Πίναξιν. — **Πρόσερυναν.]** Πρόσαρνα οὐδετέρως καὶ πληθυντικῶς καλεῖται τὴν ὁ Βυζάντιος Στέφανος. — **Στ. 21, Φάρσαλον.]** Εἴσωσε τοῦνομα. — **Ἐρέτριαν.]** Ταύτην, ἀμφιβάλλων ὅμως, τὸν νῦν Ἀρμυρὸν καλούμενον εἶναι φησιν ὁ Μελέτιος (σελ. 386). ὑποβάς δὲ (σελ. 387), τὸ πάλαι Ὁρμένεον εἶναι τὸν Ἀρμυρὸν ὑποκοεῖ. — **Στ. 25, Μάλισα τῇ προσεσπερίᾳ καὶ τῆς.]** ΗΔ, ΑΤ, Μάλισα προσεσπερίων, καὶ ταῖς. Αἱ πρὸς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεις, Μάλισα προσεσπερίων (ΔΓ, Πρὸς ἐσπερίων) καὶ τῆς. — **Στ. 27, Διηρημένη.]** ἐξ ΕΔ,

ΑΤ (όνομασικῆς) Διηρημένη. Τὰ δὲ ἔχόμενα συγμαῖς θίσησα, λείπεται τε εἰς ἀπάρτιστην τῆς ἐννοίας οἰόμενος.

ΣΕΛΙΔ. 215, στ. 13, Τὴν ἐπιφάνειαν τε καὶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τε τὴν ἐπιφάνειαν καὶ.—**Στ. 16,** Ἡ Μακεδόνων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ καὶ Μακεδόνων.—**Στ. 19,** Ὁρος ἐξὶ μέγα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ορος μέγα. —**Στ. 21,** Πρὸς ἦν δὲ τὴν Ἰζιαῶτεν.] Ἐκ τοῦ Γερμίου Πληθωνος προσειληφε ταῦτα, τρίψας μόνον (μηδὲν δέον ἵσως) τὸ Εἰσιαῖωτεν, εἰς τὸ Ιζιαῖωτεν. Οὐ δὲ νοῦς, Αὗτη δὲ, ἡ Ἰζιαῶτες δηλονότει, ἐξὶ τῆς Θεσσαλίας πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἐν Εὐβοίᾳ Ἰζιαῶτιδος.—**Στ. 24,** Εἰς οὖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς οὖς.

ΣΕΛΙΔ. 216, στ. 1, Μηδὲ τοῦ συσήματος.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸ ἄρθρον.—**Στ. 9,** Εἴδομηκοντας αδίω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴδομηκοντας αδίων.—**Στ. 14,** Ἡ δ' αὐτὴ καὶ Πελασγία λεγομένη Λάρισσα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡ δ' αὐτὴ μὲν Πελασγία λεγομένη καὶ Λάρισσα. Οὗτως ἐν τοῖς πρότερον (σελ. 104) εἴρηκεν, «Ἡ δ' αὐτὴ καὶ Σφρακτηρία λεγομένη», καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 409) ἔρει, «Ἡ δ' αὐτὴ καὶ Εὔλησποντικὴ Φρυγία καλουμένη». —**Στ. 16,** Ην δ' αὗτη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ην δ' ἡ αὗτη.—**Στ. 17-22,** Τοσαῦτα... περιοδείαν τῆς χώρας.] Ἐξ ἀντιγράφων προσειληφε τὰς ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα λέξεις ταῦτας, διορθώσας ὅληγ' ἀττα, ἡ διωρθωμένη ὥρ' ἔτέρων παραλαβὼν, καθάδη δηλώσει τὰ ἐξῆς.—**Στ. 18,** Διελῶν καὶ.] Ήδη ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, καὶ τοῦ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις κολοθοῦ, Διε, μεταποίησες εἰς τὸ Διελών.—**Στ. 19,** Πόλεις.] Άνεπλήρωσα τὸ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις ἐνθάδε κενὸν διάσημα.—**Στ. 22,** Καταλέγεε τοίνυν ἐφεξῆς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καταλέγεε δ' ὁ Ποιητὴς ἐφεξῆς.—**Στ. 24-26,** Όριζομένη. Τῆς δ' ἐφεξῆς ἐζιν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ... οὐ μὴν τῆς.] Ἐξ ἀντιγράφων προσειληφε καὶ τὰς εἰκοσιτρεῖς ταῦτας λέξεις, διορθώσας τινάς, οἷον τὸ, Όριζομένη. Τῆς δ' ἐφεξῆς ἐζιν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ, ΑΤ, Όριζομένη τοίνυν ἐφεξῆς ἐζιν ἡ ὑπὸ τῷ Πρωτεσιλάῳ, ἡ ὡς ἔτερα ἀντίγραφα φέρει μετά κενοῦ διασήματος, Όριζομένη τοίνυν Πρωτεσιλάῳ. Τὸ δὲ Μαλιακοῦ, κεκολοβωμένου ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, ἀπηρτισθῆ ὥρ' ἔτέρων. Μετά δὲ τὰς τελευταῖς τρεῖς λέξεις, Οὐ μὴν τῆς, κενὸν αὐθίς διάσημα ὄρχται ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, ὅπερ ἂλλοι κλλως ἀναπληροῦν ἐπεχείρουσαν. "Ιδε τὰς Γαλλ. σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 217, στ. 8, Τῆς Οὔρυος.] Όρους, τοῦ νῦν καλουμένη, Δε-

λάχα, ὡς φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 10, Εἰρηται.] Ἀνωτέρω (σελ. 181).—Στ. 11, Καὶ περὶ τῆς Ἄρουνς ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς.] Ήδ (συλλαβόντων καὶ τῶν ἀντιγράφων) ΑΤ, Εὐ τοῖς περὶ τῆς Ἄρουνς Βοιωτιακῆς.—Στ. 13, Φύλλος.] Ὁ Βυζάντιος Στέφχνος ὀρθωτέρῳ γραφῇ τοῦ χωρίου ἐντυχεῖν δῆλός ἐξ, γράφων Φυλλοῦς.—Στ. 14, Ή Ἰχναῖα.] Ήδ ἡ προσδήκη τοῦ ἄρθρου· θὺ πιστοῦται καὶ ἡ τοῦ ἐμοῦ ἀντιγράφου καὶ γραφῆ, Ήχναῖα.—Καὶ Κίερος δ'... εἰς αὐτὴν συντελεῖται... τῆς Ἀθαμανίας.] Προσειληφα ἐξ ἀντιγράφων τὰς ὀκτὼ ταύτας λέξεις σίξας μετά τὸ Συντελεῖται, διὰ τὸ κανὸν ἐν ἐκείνοις διάτημα· ἔτιξα δὲ καὶ μετά τὸ, Καὶ Κίερος δ', δι' ὑποψίαν ἐτέρου κενοῦ διαχήματος. Τί δέ Βούλεται λέγειν τὰ ρήματα, χαλιπὸν συνιδεῖν. Εὔρωψκ ἀν ἐξ ΕΔ (ϊδ. Strab. tom. III, *Éclaircissement*. pag. 245) ἀσυμμαχος, Καὶ εἰρὸς δ' ἀγὸν εἰς αὐτὴν συντελεῖται, εἰς τιμὴν τῆς Ιχναῖας Θέμιδος δηλουνότι, εἰ μὴ μ' ἐκώλυνται ὁ Βυζάντιος Στέφχνος (λέξ. Ἄρυν), λέγων, δτε ἡ Θεσσαλικὴ Ἄρυν ἐκαλεῖτο καὶ Κιέριον. Εὐδέχεται τοίνυν τὸν Στράβωνα τὸ Κιέριον, ἡ τὴν Κιέρου, ἐτέραν εἶναι τῆς Ἄρουνς ὑπειληφτα, γεγραφέναι Καὶ Κίερος δ' εἰς αὐτὴν συντελεῖ (οὐ συντελεῖται), τουτέστιν ἡ Κιέρος ἐστιν ὑπὸ ταῖς Ιχναῖς τῇ πόλει. Ίσως δὲ καὶ αὐτὰς τὰς Ιχναῖς Κιέρου ὀνόματζον ἐτεροις καὶ ιξίσαι τηνικαῦται διὰ μακροτέρων γράφειν Καλεῖται δὲ καὶ Κιέρος καὶ ἀγὸν εἰς αὐτὴν συντελεῖται.—Στ. 17, Πτελεόν.] Εἶναι ὁ νῦν καλούμενος Φεδελιές.—Στ. 22, Ὅπο τῷ Εὐμήλῳ καταλέγει, καὶ.] Τὸ μὲν ἄρθρον ἐκ ΔΓ, ὃ δὲ σύνδεσμος ἐξ ΕΔ, συντριβούσης τῷ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ.—Στ. 23, Δπερ ἐσίν.] Εξ ΕΔ, ἢς προειδετο δὲ Γερμανὸς ἐκδότης τὸ, Ήπερ ἐσίν.—Στ. 24, Φεραί.] Οὗτοι καὶ νῦν καλεῖσθαι φησιν αὐτὰς ὁ Δαμβιλλης ἄλλοι δ' ἄλλως.—Στ. 27, Ίωλκός.] Ὁ νῦν Βῶλος.

ΣΕΛΙΔ. 218, στ. 4, Δημητριάδος.] Τῆς νῦν Ζαχορᾶς λεγομένης· ὁ δὲ Μελέτιος τὴν περιοχὴν της πάλαι Δημητριάδος Ζαχορᾶν καλεῖσθαι λέγει.—Στ. 9, Αἴ δῆ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αἴ δέ.—Στ. 12, Δπερ εἰρηται.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὰς δύο ταύτας λέξεις· εἰρηται δὲ ἀνωτέρω, σελ. 207.—Στ. 14, Ή δὲ Βοιβηῖς λίμνη.] Ή νῦν Εξερὸς καλουμένη.—Στ. 21, Πυλασκὴν πανήγυριν.] Επιθε τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις (Strab. tom. III, *Éclaircissement*. pag. 247).—Στ. 22, Παγασητικόν.] Πολλὰ τῶν ἀντιγράφων φέρει, Παγασικὸν, ὠντλογώτερον τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι Παγασαι. Εῖτι μέντοι καὶ Παγασητικὸν λέγειν, ὡς ἀπὸ ἐθνικοῦ τοῦ Παγασῆτος, ὥπερ

ἀπὸ τοῦ Αἰγαίνητος, ὁ Αἴγυνητικὸς, ἐτεῖ δὲ καὶ ὁ ἀνωτέρω (σελ. 151) σημειώσις Βουκτεκὸς, ἀπὸ τοῦ Βοιάτης. Οἱ δὲ Πηχυασπεικὸς κόλπος καλεῖται νῦν Κόλπος τοῦ Βώλου (*Golfe de Volo*). — — Στ. 24, Κεκύνηδον.] Ποντικὸν νῦν καλεῖσθαι τὴν Κικύνηδον φησὶν ὁ Σοφιανὸς παρὸς τῷ Όρτελίῳ. — Στ. 27, Αὐτῆς τε καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ. Συγκατηρίζεινται δ' ἡ τε Θαυμακίς καὶ Οἰλέζων καὶ Μελίδοια, ἢ τῆς ἔτις παραλίας ἐσί.] Εἴξ ἀντεγράφων παρειληφταί ταῦτα, διορθώσας τινὰ τῶν ἡμιχροτημένων καὶ ἀναπληρώσας τὰ λείποντα. Αὐτές τούτων ἡ τοῦ Γερμανοῦ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐκδόσεις φέρουσι ταῦτα μόνα τὰ ρήματα, Τῆς ἐν Πελοποννήσῳ.

ΣΕΛΙΔ. 219, στ. 6, Καὶ τῶν ἄλλων.] Διώρθου τὸ τυπογραφικὸν ἀμάρτημα, γράφων, Καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων. — Στ. 7, Εἴντω.] Οἱ Γερμίσος Πλάθων, Εἴντον. — Στ. 9, Μέρη Μακεδονίαν.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Μέρη τὴν Μακεδονίαν. — Στ. 13, Συνιεῖσιν.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Συνιεῖσιν. — Στ. 15, Καρυσίας καὶ τῆς Δευκολλείου.] Τῆς τελευταῖας λέξεως (ἥν εἴξ ΕΔ, ΑΤ, Δευκολλείας ἔγραψε) φέρονται ΔΓ, Δευκαλίας : Δευκαλλίας : Δευκολλείας : Δευκαλίου : Δευκαλλίου. Εἰσὶν οἱ γράφειν παρόγνουν Δοκειμαίας (περὶ τῆς ὁ Στράβων ἐν τοῖς ἔτις σελ. 430)· ἔτεροι, Δευκαδίας, καὶ ἄλλοις ἄλλως. Πρῶτος ὁ Γερμινὸς ἐκδότης ἔγραψεν, ἐν μὲν τῷ κειμένῳ Δευκολλείας, ἐν δὲ ταῖς σημειώσεσι, Δευκολλείου· ἀπὸ τοῦ ὑπάτου Δευκόλλου δῆθεν οὗτως ὄνομασθείσης τῆς λίθου (*Luculleum marmor*), ὃς μετεκόμιζεν αὐτὴν εἰς Ρώμην, ὡς μὲν Πλένιος (xxxvi, 7), ἐκ τινος τῶν τοῦ Νεῖλου νήσων, κατ' ἴσιδωρον δέ (*Origin. lib. XVI, cap. 5*) ἐκ τῆς νήσου Κῶ. Προσσημειώτεον δὲ, ὅτι Πλίνιος (V, 28, et xxxvi, 19) καὶ ἔτερος μηκιμογενεῖς λέπου ἐκ τῆς Δευκόλλας, ἄκρας οὕτω καλουμένης τῆς Παρμυτολίας· ἀφ' ἧς καὶ ἡ λίθος; οὐδὲν ἀν τῆτον Δευκόλλειος λέγοιτο. "Ισως δὲ οὐδεμίκ τῶν γραφῶν ἡ διορθώσεων ἔρρωται, ἀλλὰ ἐγέγραπτο πᾶλαι, Καρυσίας, τῆς καὶ Δευκολλείου. — Στ. 21, Καὶ γάρ τὰ παρχτείνοντα τὴν Φθιώτιδα.] Εἰκ ΔΓ προσειληφταί τὰς ἐξ ταῦτας λέξεις. — Στ. 23, Μέχρι τῆς κάτω Θεσσαλίας διέξεισιν.] Καὶ ταῦτα ὡσαύτως ἐκ τῶν αὐτῶν. — Στ. 24, Οἱ δὲ εἶχον.] Εἰκ τῆς Ἰλιάδος, β', 729. — Στ. 25, ίζιαιώτιδος.] Εἰκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴσιαιώτιδος.

ΣΕΛΙΔ. 220, στ. 1, Καλοῦσι δὲ καὶ... τὴν Δολοπίαν, τὴν ἀνω Θεσσαλίαν, ἐπ' εὐθείες οὖσαν [τῇ ἀνω] Μακεδονία, καθάπερ καὶ τὴν κάτω τῇ κάτω.] Εἴξ ὀντεγράφων ταῦτα, λείποντα ἐν ταῖς πρὸ

ήμαν ἐκδόσεσσιν. Ἐπειδὴ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις.—Στ. 3, Τρίκη.] Ή νῦν Τρίκκαλα, ίσως ἐκ συνθέσεως μόνο λέξεων καὶ συγχοπῆς, τῶν Τρίκην καλή.—Στ. 11, Γόρφων.] Τῶν νῦν Σταγῶν λεγομένων. Καὶ εἰσὶν ίσως οἱ Σταγοὶ, τὸ νέον ὄνομα, συνώνυμου τοῦ πάλαι Γόρφος, τοῦ σημαίνοντος Ἕλους, τὸ πλέον μὲν ἔύλου, ἔστι δὲ καὶ σιδήρου πεποιημένους. Λέγεται δὲ καὶ ὁ Ησύχιος, «Σταγῶν, ἐν τοῖς μεταλλικοῖς, τὸ καθαρὸν σιδήριον κ. τ. λ.» Ή δὲ συνήθεια καὶ, Στακέταν ὄνομάζει τοὺς ἔυλίνους ἥλους ἢ πασσάλισκους, ἐκ τῆς τῶν Ιταλῶν φωνῆς *Stecchetto*, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς τῶν Γερμανῶν, *Stecken*.—Στ. 12, Πολιχνίων.] ίσ.γρ. Πολιχνῶν, διὰ τὸ ἐπόμενον, Πλεῖσους. —Στ. 16-17, Τῷ φρονεῖν πάσας.] Οὗτως ἔγραψε, ἀρχὴν τρίτου σίχου ποιήσας τὸ Πάσας, ΑΤ, Πάσας τῷ φρονεῖν, ὅπερ ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἐν ἐνὶ σίχῳ τῷ δευτέρῳ.—Στ. 22, Ταῦτη δὲ μίαν.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Ταύτη οὐδεμιᾷ.—Στ. 29, Αἴρανα.] Τὴν νῦν καλουμένην Βοεῖδανάρι, κατὰ τὸν Μελέτειον κατὰ δὲ τὸν Δαμβελῆν, Τεύρναβον.—Πελασγιώτειδι.] Εἴ τοῦ Γερμίζου Πληθῶνος, ΑΤ, Θετταλιώτειδι.

ΣΕΛΙΔ. 221, στ. 1, Καὶ ἐν Αρκαδίᾳ.] Διώρθου τὸ ἡμιχροτημένον, γράφων, Καὶ ἐν Εὔβοιᾳ καὶ ἐν Αρκαδίᾳ.—Ἄλλοι ἄλλως, ὡς καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται.] ΗΔ, ΑΤ, ἄλλως, ὁ καὶ εἴρηται ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. ΔΓ, ἄλλως, καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται.—Στ. 7, Οἱ δὲ ἔχον.] Εἴ τῆς Ἰλιάδος, β', 734.—Στ. 24, Οἰκείας.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκείας.—Στ. 25, Οἰον δὲ.] Εἴ τῆς Ἰλιάδος, ι, 447.

ΣΕΛΙΔ. 222, στ. 1, Μέγυπτος.] Μηριδόνου μὲν οὖν, ἢ μῆλου ἐκ τῆς Ἰλιάδος, κ', 260-267.—Νυκτεγερσίαν.] Οὗτως λόνδραζον τὴν Κρήνηδισαν τῆς Ἰλιάδος, ἔτι δὲ καὶ Δολωνείαν.—Στ. 3, Εξ Ελεῶνος.] Εἴ τῆς Ἰλιάδος, κ', 266.—Στ. 11 καὶ 12, Ταύτην... γίνεσθαι.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτὴν... γενέσθαι.—Στ. 14, Ελέγχει ἀτόπως ἀν λεγόμενον.] Εἴ ΔΓ, ΑΤ, Ελέγχοι ἀτόπως ἀν τὸ λεγόμενον.—Στ. 16, Φεῦγον.] Εἴ τῆς Ἰλιάδος, ι, 474.—Στ. 18, Μεταλαιούσῃ.] ΔΓ Μελαιεούσῃ. Ίδε τὰς διαφόρους οὐ πεθανάς εἰκασίες τῶν κριτῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (tom. III, *Éclaircissement*, pag. 255), αἷς προσιδημει καὶ αὐτὸς ἄλλην (ἀπιθανωτέραν ίσως), Εἴτε μενούσῃ, ἢ Εἴτε συμμενούσῃ.—Στ. 20, Καὶ... τῶν.] Εἴ ΔΓ προσέθηκα μετὰ τοῦ κενοῦ διασήματος.—Στ. 22, Συνεχεῖς δέ.] Εἴ ΔΓ προσείληφε τὸν σύνδεσμον.—Στ. 23, Οἱ δὲ Ἀργισσαν.] Εἴ τῆς Ἰλιάδος,

β', 738.—Στ. 27, Γυρτῶνος.] Τακιβολειάτι, κατὰ τὸν Μελέτιον, καλεῖται νῦν ἡ Γυρτών.—Ἀπώσαντες.] ΉΔ, ΑΤ, Ταπεινώσαντες. Οἱ Γερίσος, οὐσάμενοι.—Στ. 28, Δαπέδαις κατέσχον ΑΓΤΑ.] ΔΓ ἀμείνων, ΛΥΤΟΙ· ἀντιδιέσαλται γάρ πρὸς τὸ Ἐκείνους.

ΣΕΛΙΔ. 223, στ. 3, Ἐκ Ηλλίου.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 744.—Στ. 7, Ἀργουρα.] Ή μᾶλλον, Ἀργουσα, ώς φέρουσι πολλά τῶν ἀντιγράφων.—Στ. 8, Αὔτη.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμῷ ἀντιγράφου, ΑΤ, Αὐτή.—Στ. 18, Νεσσωνίδη.] Τῇ νῦν λεγομένῃ Κάρλᾳ.—Στ. 30, Συρίᾳ.] ΉΔ, ΑΤ (ἀδιανοήτου), Σίνα. ΔΓ, Σύνα : Σήνα. Ότι δὲ εἰς καὶ ἐν Συρίᾳ Λάρισσα, ἐρεῖ Στράβων ἐν τοῖς ἔξης (Μέρ. Γ, σελ. 181), ἐπιμαρτυρούντων τοῦ τε Πτολεμαίου (έ, 15) καὶ τοῦ Βεζαντίου Στεφάνου (λέξ. Λάρισσα).

ΣΕΛΙΔ. 224, στ. 1, Τῆς δὲ Μετυλήνης.] ΉΔ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου, καὶ ἡ διάκρισις τῆς ὅλης περιόδου ἀπὸ τῶν προηγουμένων. Οἱ πρὸ ἡμῶν (διὰ τὴν κακὴν γραφὴν τοῦ Σίνα, ΑΤ Συρίᾳ) δύραψαν, ἐν Σίνᾳ τῆς Μετυλήνης.—Στ. 4, Μεσσαγίδος.] Ἐκ ΔΓ καὶ ΕΔ, ΑΤ, Μεσογαίας. ΔΓ, Μεσογίδος.—Στ. 9, Μεταξὺ Αὐλο...] Εὖ ἀντιγράφων προστίθησα τὰ κολοβά ταῦτα, ἀπερ οἱ μὲν διὰ τοῦ, Μεταξὺ Ναυλόχου, οὗ Στράβων ἀνωτέρω (σελ. 43) ἐμπομόνευσεν, οἱ δὲ διὰ τοῦ, Αὐλαίου τείχους, οὗ Ἀρόριανὸς ἐν τῷ Περίπλῳ μηνημονεύει, καὶ ἄλλοις ἄλλως ἀναπληροῦν ἐπεβάλοντο.—Στ. 10, Ολοοσσών.] Ή νῦν Ελασσών.—Στ. 11, Καὶ Ηλώνη.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμῷ ἀντιγράφου, ΑΤ, Καὶ ἡ Ηλώνη.—Γόννος.] Ή νῦν Γονέγα, Γόνος, Γονοῦσσα, ἡ Γονοκόνδειλος, κατὰ τὸν Μελέτεον.—Στ. 14, Εύρωτα.] Γράφε, Εύρωτου, καθά φέρουσι τοὺς τῶν ἀντιγράφων. Ἐπειδει τὰ ἀνωτέρω (σελ. 128) σημειωθέντα μοι.—Οὐ δὲ Ποιητὸς Τιταρήσιου καλεῖ.] Τανῦν δὲ Σαραντάπορον αὐτὸν καλεῖσθαι φησιν ὁ Μελέτιος.—Στ. 17, Γουνεύς.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 748.—Στ. 26, Ολύμπῳ.] Τὸν Ολυμπὸν οἱ μὲν Λάχα (Lacha), οἱ δὲ, Εἴλβορ (Elbor), οἱ δὲ, Κιρσισδαγὶ, Kirschische-Dagui (δ σημαίνει τῇ Τούρκων φωνῇ, Μοναχῶν ὄρος), καλεῖσθαι νῦν λέγουσι.

ΣΕΛΙΔ. 225, στ. 5, ἄλλό τε μιν.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 794.—Στ. 6, Διὰ δὲ τὸ ἀναμίξ... ΤΟΥΣ Πελασγιώτας κ. τ. λ.] Ἐν μόνῳ τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ λείπει τὸ πληθυντικὸν ἄρθρον. Εἰ μὲν οὖν ὄρθως ἔχει ἡ μετὰ τοῦ ἀρθροῦ γραφὴ, ὁ νοῦς ἐστιν, Τοὺς Πελασγιώτας καλεῖ ὁ Σιμωνίδης Περράιβονς καὶ Λαπέδας, διὰ τὸ ἀναμίξ οὐκεῖν αὐτούς. Εἰ

δί προέχει ἡ δίχα τοῦ ἄρθρου γραφή, ἔσαι τὸ σημανόμενον, Τοὺς Περρήσιούς καὶ Λαπίθας, διὰ τὸ ἀνχιτές οἰκεῖν, Πελασγιώτας καλεῖ ὁ Σιμωνίδης, καθάπερ ἡρμήνευσαν ὁ τε Ξύλανδρος (Quia vero promiscue habitabant Perrhæbi et Lapithæ, uno nomine eos Pelasgiotas vocat Simonides, etc.) καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐκλατινίσας τὸν Στράβωνα, καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταρράτης.—Στ. 8, Οσσαν.] Τὴν νῦν, Κίσσαβο, κατὰ τὸν Μελέτιον, ἡ Κόσσαβο, κατὰ τὸν Σοφιανόν.—Στ. 10, Κρανιῶνα.] Τὴν νῦν Κρανίαν, ἡ Τζέρες.—Στ. 12, Πω τᾶλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πατ' αὐτά.—Στ. 18, Τῶν ἐν.] ΔΓ, Τοῦ ἐν.—Στ. 27, Οἱ περί.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, β', 757.

ΣΕΛΙΔΑ. 226, στ. 7, Παρέχεται.] ΗΔ, ΑΤ, Παρεῖχε.—Στ. 12, Τῷ μὲν ἄρ'.] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος, ν', 301.—Στ. 15 καὶ 18, Αἰνιάνων.] Ἐκ τοῦ Γερμίσου Πλήθωνος, ΑΤ, Άθαράνων.—Στ. 20, Βοιβητίδος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βοιβητίδος.—Στ. 23, Ἡ οὖη διδύμους κ. τ. λ.] Μνημονεύσει τῶν ἐπῶν τούτων καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (Μέρ. Γ, σελ. 23)· εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν μηκέτες σωζόμενων Ήσιόδου Ήσιῶν.—Στ. 26, Αινῶν.] Ἐκ τοῦ Γερμίσου καὶ τοῦτο, ΑΤ, Άθαράνες.

ΣΕΛΙΔΑ. 227, στ. 3, Κατέμεναν.] Ἐκ τοῦ Γερμίσου Πλήθωνος, ΑΤ, Κατέμενον.—Στ. 4, Τὴν Άθαράνικην.] Ἐκ ΔΓ, προσειληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 13, Τὴν ἀρχὴν τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῆς τῶν.] Γράφε μετατιθεῖς τὸ παρατελευταῖον ἄρθρον, ὃς φέρεται παρὰ τῷ Γερμίσῳ, Τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ Πηνειοῦ διὰ τῶν. Ἐπιθε τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ Μέρους (Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. δ') σημειωθέντα μοι.—Στ. 16, Καὶ τῇ ὑπό.] Οἱ Γερμίσοις, Καὶ τὰ ὑπό.—Στ. 19, Σηπιάς ἀκτή.] Ἀκραν ὀνόμασεν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 61) τὴν Σηπιάδα· ἔξι δὲ ἡ νῦν, κατὰ τὸν Μελέτιον, καλούμενη Κάβο Μοναξῆρι. ἦν δὲ καὶ πόλις ἵππι ταύτη ὁμώνυμος, ἡς Στράβων ἐμνημόνευσεν ἀνωτέρω (σελ. 218).—Στ. 20, Τετραγώδηται μετὰ ταῦτα καὶ ἐξύμνηται.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τετραγώδηται, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξύμνηται.—Στ. 22, Κασθανίας.] Διὰ τοῦ θ, ὥσπερ καὶ ὁ Ήρόδοτος ἔτερος δὲ ψιλῶς, Κασθανίαν, καλοῦσι τὴν ἔτει καὶ νῦν Καστανίαν λεγομένην κώμην· δέδει οἴουσται τενίς καὶ τὰ πολυώνυμα Κάστανα τὴν κλῆσιν σχεῖν. Ἐκκλοῦντο γάρ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ Κάρυα Σαρδιανά, Εὐβοϊκά, Πλατέα, καὶ Διὸς βάλανοι (δέδει τὸ τῶν Ρωμαίων, Juglandes, ὁ ἔξι Jovis glandes) καὶ ἄλλα πολλὰ ὄνόματα.—Στ. 23, Οἱ Ξέρξου.] Ἐκ ΔΓ προσειληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 25, Ἰπνοῦντα τόπου τραχύν.] Ήρόδοτος δὲ (ἢ, 188) ισσευλλάβωις καὶ πληθυντεκώς, Ἰπνοὺς

όνομάζει τὸν τόπον, τὸν νῦν καλούμενον, ὡς φησιν ὁ ἡμέτερος Μελέτιος (σελ. 387), ΠΟΝΤΡΑΧΥΝ, εἴτε τῆς χυδαίας φωνῆς οὗτως ἀλλοκότως πλασάσκει τούνομα, παρὰ τὸ ΤΟΠΟΝ ΤΡΑΧΥΝ, εἴτ' αὐτοῦ Μελετίου, ρέμβασμῷ μικνοίας, συγχέαντος ἀπέρ ωρεὶς δικτεῖλαι.

ΣΕΛΙΔ. 228, στ. 2, ίερῶνυμος.] Οἱ ἐπικληθεῖς Καρδιανὸς ἔσται εἶναι, ἀπὸ Καρδιας, πόλεως τῆς Θρακικῆς χερσονήσου.—**Στ. 16, Δευκαλίωνα.]** ΗΔ, ΑΤ, Δευκαλίωνε. Πιστοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν ἡ ἔξις γραφή.—**Στ. 17, Αἴμονα.]** Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Αἴμονε. Εἰ δὲ τὸ Αἴμονα, ὄρθον, τοιοῦτον ἄρχει ὃπερ ἔφεν διορθώσας Δευκαλίωνα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 7, Κηναίου.] Άκρας, τῆς νῦν καλουμένης Κάβο Λιθάρε, κατὰ τὸν Μελέτιον.—Γεραιζόν.] Εἴτεραν ἄκραν τὴν ἐν τοῖς νεωτάτοις πίναξι γραφομένην, Cap Mantello.

ΣΕΛΙΔ. 230, στ. 1, Άνώμαλος.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Άνώμαλον.—**Στ. 3, Πεταλία.]** Νῆσος, ἡ νῆσοι πρὸς τῷ Γεραιζῷ, καλούμεναι νῦν Πεταλίους (ἔσ.γρ. Πεταλοῦσσαι).—**Στ. 14, Χαλκίδος.]** Εἴς ΕΔ, ΑΤ, Αὔλιδος.—**Στ. 20, Οἱ ὅροι Εύβοιαν.]** Εἰς τῆς Ἰλιάδος, β', 536.—**Στ. 25, Βοὸς αὐλὴ.]** Ισως τὸ νῦν ἐν τοῖς πίναξι γραφόμενον Buffalo· ράξη γάρ ἡ ἐκπτωσις τοῖς χυδαίζουσιν ἀπὸ τοῦ Βοὸς αὐλῆς εἰς τὸ Βούφαλον.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 7, Εἰς (γρ. Εἰς) τὴν ίσιακην.] Προσείθηκε τὴν πρόθεσιν, ἀκολουθήσας τοῖς ἀρχαίοις τε καὶ νέοις μιταφραζαῖς.—**Στ. 21, Εἴτειν τοῦτο.]** Τὸ ὄνομα δηλονότι, Ωρεὸς, ὃς νῦν Ωρεὸς λέγεται.

ΣΕΛΙΔ. 232, στ. 10, Τῷ Όρῃ τῇ Όχῃ.] Όρος τοῦ ἀγίου Ηλίου (Mont Saint-Elie) γράφεται ἡ Όχη ἐν τοῖς νεωτέροις πίναξι.—**Στύρα.]** Τὰ νῦν. Στοῦρα.—**Στ. 15, Αἴποκαθαιρεσθαι τὸν πίνον τῇ πλύσει παραπλησίως.]** Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Αἴποκαθαιρεσθαι τῇ πλύσει τὸν πίνον παραπλησίως. Εἴπει τὰ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. ἡ) σεσημειωμένα.—**Στ. 18, Μαλιακῷ.]** Λαμιακῷ, τινὲς γραπτέον εἶναι ὑπετόπασαν.—**Στ. 24, Εἰς δὲ Γεραιζόν.]** Εἰς τῆς Οδυσσείας, γ', 177.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 5, Έρετρια.] Τὸ νῦν ὄνομα τῆς Έρετρίας La Roche τῇ Γάλλων φωνῇ γεγραμμένον εὑρίσκω ἐν τῷ Πίνακι τοῦ Πατρικίου (ἴδε καὶ τὰς Γαλλικὰς σημειώσεις, Strab. tom. IV, pag. 17, not. 1).

— **Στ. 6,**

E.R. ηγκ. K.c.II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006